

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Ly drifwes handeln med andras penningar, huru då sifvret resa ur Nifet? De öfriga skal Kola beles, och med egna anmärkningar, utföras.

Harlem. Andteligen har Historien om ginstä Säden - förvandlingen hunnet til utlämnin och sådt en Författare i Synstein, President i tenTaps - Academien härstädes. Denne Bergs Gynnaren har, efter anstälta försök med en hop Korn, hentat några Rågstrå i sin lada, sedan han förut tre gånger afhugget de uplupna hafstref. Men ho wet, om icke några rågforn insnuget sig utfäddde hafren, så wida 5 strå allenast upkom. Herr Synstein tänker än vidare rikta sig med försök, och drifwa undersökningen til sin högd med rågforn, i hopp at deraf upskära hwete. Om denna wandling håller sit obegripeliga stånd, har Herr attern och Riddaren Linnaeus redan af Altonas Frisware fådt et omoget råd, at bjuda sit Naturae farwål. Medan jag kan ännu med sin glä heder nämna en Linnaeus, wil jag inrycka et Epigram me, som gjordes i Upsala långesedan. Om det skulle det sättas under Desz widtbekanta Porträtt, sanga werlden omkring. Huru lyder det?

Arbiter herbarum, Naturæ Filius, Hic est.
Qui docuit Matrem, restituitque sibi.
Filius ut Matri quam plurima debeat omnia.
Plura tamen Gnato debuit una parens.

Det war något längre och bättre; men jag ser, at flugget både ur minnet och mina Samlingar. hoppas, at det anförda rönnet ej gör Versen ännu odugelig.

Swad Nytt i Staden?

den 19 Februar. 1759.

Korta Lärda Nyheter.

Jag har i 14 dar haft heder och tack för de Bersarne, som prydt mina Nyheter; men aldrig sådt rum, at med skylbig heder nämna deras Författare. Det är Herr Magister Wallenstråle, som digtat den förra wakra Lyckönskan, känd af flera smakeliga Bitterhets prof, i det almänna. De sednare wätre Bersar hade Herr Magister Öhrwall, på min begäran, upfatt och sågnar mig mycket, at de ej kommet försent.

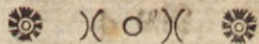
Med nysnämde wätre Författare får jag den äran, at binda tilhopa wår Görheborgska Sappho, hwars önskan torde snarare wilfaras. Hon tittalar twänne Elementer, och jag hoppas, at de lystra.

Du yra bölja, sägta dig: du klippa, sänk dig ner!
Du westanwäder, gwäf dit hot, och storma icke mer!
Då Fridrich Adolph färdig står, at Oceanen mäta,
Hur kunnen I er skyldighet och kåra pligt förgåta?

Men den är stor, som tämjer Er en wink utaf Des hand

Leofsagar Steppen lyfligt bort, och åter til wår strand,
Lät alla wäder om hwaran på wamets rymder spela;
Så skal, hwar dessa Twå gå fram, ej rätta winden felsa.

Er kosa til en annan Werld, och södra Polen stäls;
Men mången suck och mångentår i Norden för Er stäls.
I faren ej i Wikings färd, at härja, slåss och mörda;
Men wäl at lära utländskt kusi de Swenska Segel wörda.

Kundgörelser.

Et nytt Hackebräde, som klingar ljustigen i sina dubla stämmor, hwilar nu förtiden uti et arömlat Futteral, eller Foderal. Det kommer af Italliska ordet Fodero eller Foderare. Både den ena och andra härligheten förtjenar ståteligare beskifning, fort- och hastigheten medaiswer. Foderalet är inntil, och förnytt här och där: Hackebrädet är med blommor, som Konstn rikeligen utbredd, och beses hos Snickaren Wennerberg på Walsgatan.

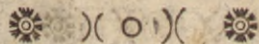
En röd och hwit The-bords-duk är förkommit. Skulle någon af origina hand erhållit densamma; så fesk han lemna bordprydnaden til sin Ugårinna, som har äran at fåna.

Hos Handelsmannen Petter Lidsten äro 3:ne nyssade Num lediga, de 2:ne at stora Hamnegatan, lagna, och det eua in at Gården: allesamman fram antingen strar, eller wid Martii Månads Slut tillrädd. På samma ställe finnes til köps en Tälgestens Hall, almät lång, och 7 qvarter bred, en twär hand tjock, och på ena sidan slipad.

Innan jag lemna denne Artikeln, efterlysdes Stors-huswa, som är tappad och sunnen på Walsgatan. Den som wet alla kännemärken på den sönderrisna prödligheten, kan utom hittelön erhålla densamma. Jag wil ej skrifa något ondt om detta smä

Småsaker.

Götheborg. En Ungdom sånde mig här på dagen den Poetiske Kalfwedansen. Förmödeligen kan han aldrig tryckt, ej heller förtjenar han at blifwa. Läs rader wil jag likwäl anföra:

När Koen i hushåld kalfwar, man wäntar kalfwedans; En Fålm som dygden hatar, och bär en falsker swans; Jag är omögeligen i stånd, at säga, hwad versslag Författaren brukat. Wil han icke framdeles lära mig det?

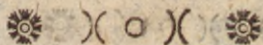
Jönköping. Här skal en Grasskrift utkommet, hwaraf jag sådt skriftelig, men ingalunda prentad, del ifrån Wennerborg: I bresiwet heter det, at den, som kallar sig Vice-Härads höfdingen i Jönköping, allstrat det Poetiska Misofstret, som til en del på begäran införes. Det handlar om en hederlig Fru: så mycket wärre träffat!

När jag såg den döda sist, war hon blek och ej röd, Det säges utan arga list, in Hon war ägta löd.

Om någon skulle wilja neka, at Hon ej war swept, Så kan den börja leka med den som är odöpt. Är det möjligt, at finna sådan Galimathias, och obegripeligen dum Swenska?

Med samma Post erhööll jag likaledes et bresfrån et Feuntimer, som kallar sig Charlotta Roselieb, med et widlyftigt Förslag, at beskrämja Folkhopen. Här finnes många små Historier sammanskrapade, och tänker jag serfärdigt utgifwa detta werket, til talsamhets teken emot den hurtiga Roselieb, som är efter utseende min Gynnarinna. Stafningsfattet, som hon brukar, är synnerligt: jag önskar, at så Imprimatur på hela arbetet, utan ringesta ändring.

Uddevalla. Kyndelmesso-Dagen war härstädes en Val på et ställe, då den olyckan hände, at Skinkan, som Wårdinnan gjort sig stat på, blef ur Kettelen stulen, och Gästerna helt mislynte. At göra denna Tidningen något nyttigare, märkes, utan widare anledning, at Kyndelmesso-Dagen blifwet alraförst i Christi-

Christenheten firad år 542, då en stark Pest härjade Constantinopel.

Wasthugget. Härifrån är den wigtiga Bering inkommen, at en förklädd Flicka, som gifwet ut för en hederlig Styrman, friat til en annan, och ja första astone. Ut förtiga flera betydande omändigheter, märkes, at den förstälde Friaren dagen på sådt en balsamerad rygg. Här om wäntas med första et Poeme, i samma smak författat, som Boileaus Lurruin, Popes Boucle de Cheveux, eller Holbergs der Paars.

Små Kyrko-Tidningar.

Uti Swenska Församlingen äro Födde i Goss och i Flickobarn. Wigde Arbetskarlen Olof Dörfson och Awinspersonen Elin Lars-Dotter.

I Nyta Församlingen födt i Gossbarn.

Uti Kronhus-Församlingen Födde i förra och denna wekan 8 Barn. Dödt i Barn.

Öfwermoron kommer Dompredikan at hålla af Herr Magister Lars Nordblom.

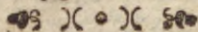
Korta Stads-Nyheter.

Götheborgska Wexel-Coursen.

	Dnsdagen.	Lördagen.	
London	54 $\frac{1}{4}$	54 $\frac{1}{4}$	Dal. R. m.
Amsterdam	50 $\frac{1}{2}$	50 $\frac{2}{3}$	M. f. R. m.
Hamburg			M. f. R. m.

Inkommen är Skepparen James Stephens ifrån Leith med Fyrkol.

Utgångne äro Skepparne Anders Andersson Jorin til Hull med Järn och Bräder, Hans Pihlman til Hamburg, Nils Ahlgren til Österfön med Sill.

N:o 9.

**Götheborgska
Sagasinet.**

den 26 Februar. 1759.

Kyrko-Tidningar.

**Bref til Swenska Församlingen i
Götheborg.**

Nåd och frid föröke sig i Eder, genom Guds och wår Herres Jesu Christi kundskap!

Ären I hågade, Christne läsare, at rätt anwända Fastelags tiden? En tid, på hwilken Christi dyra lidande sjunges öfwer hela Christenheten. Underlig fråga; men jag frågar likwäl: rörer denna Historien någon mindre än Er, som tro densamma? Wanar at höra Guds ord, och det enstämiga ljudet af saliggörande sanningar, upwäcka kanske wämjelse wid den aldrärbaresta södan, och Kyrkogångare försträckas med idel Evangelier. Det wälsignade Jesu Namn är icke i syndares smak; de tro sig stöta läfrare öron, om det skulle förråda någon wördnad, och utan klingande omswep, komma ur deras mund. Rikens öden och Risten, händelser, som röra säsången, småsaker, om icke GalenTaper, utgöra ju hela wår beläsenhet, och dagliga samtal, om man undantager förtal, som upröra wårt inre, och komma från hjertat. Men hwilken tänker på den alstyrande Regenten, och Des storwerk i Nådens och Naturens Rike? Huru illa skulle den icke